

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Říjen 2017, r. XXI. č. 232

„Je velmi nebezpečné, říkáme-li to, co si myslíme, velmi bolestné, neříkáme-li to, a velmi zhoubné, říkáme-li opak.“ (Sv. Augustin)

Spolu je to lepší!

Patřit do křesťanské komunity znamená být schopen sdílet to, co jsme dostali, abychom tím obohatili společenství, a pochopit, že nejsme sami, ale jsme součástí velké rodiny. V naší farnosti bychom si měli uvědomit, že každý člověk, který do našeho kostela vchází, je darem od Pána a my bychom se o něho měli starat.

Chceme, aby tento rok naše farní společenství bylo místem, kde se každý cítí dobře a vítán, místem příkladu křesťanského života, místem, kde se společně těšíme na setkání s Bohem a s ostatními, místem, kde dám, co mohu, a dostanu, co potřebuji.

Není to jednoduchý úkol, ale uvědomujeme si, že Ježíš je s námi a je to právě On, kdo nám pomůže, když už my sami vůbec nemůžeme a nevíme, jak dál.

Počítám s každým z vás, protože spolu je to lepší!

P. Juan, OSA

Památka Panny Marie růžencové (7.10.)

Celý měsíc říjen je z ustanovení papeže Lva XIII. (*1810, +1903) zvláštním způsobem zasvěcen Panně Marii a modlitbě růžence. Za svého pontifikátu vyzýval věřící, aby se po celý měsíc modlili denně růženec ve všech farních kostelích.

Z historie vzniku růžence

Modlitba růžence se skládá z opakování modlitby Zdrávas Maria, která se začala hojněji užívat zhruba v 11. století, tehdy sestávala pouze z Pozdravení andělského (Lk 1,28) a slov Alžběty (Lk 1,41). Je doloženo, že okolo r. 1300 v cisterciáckém klášteře v Trevíru se užívalo modlitby, kterou můžeme označit jako předchůdce růžence: modlitba sto Zdrávasů byla spojena se zamyšlením nad tajemstvím ze života Ježíše Krista. Vkládání jednotlivých tajemství ze života Ježíšova mezi jednotlivé desátky růžence vzniklo z popudu kartuziánského novice Dominika Pruského v r. 1409. Autorství růžence bylo dlouhou dobu mylně připisováno sv. Dominikovi.

Název modlitby - růženec - vznikl na základě legendy ze 13. století, podle které se jeden cisterciák modlil padesát zdrávasů před sochou Panny Marie a uviděl nad její hlavou věnec z padesáti růží.

Modlitba se v pozdním středověku stala velice populární, její zásluze bylo připisováno vítězství nad Turky u Lepanta 7.10.1571. Papež Pius V. jako výraz vděčnosti ustanovil tento den svátkem Panny Marie Vítězné. Papež Řehoř XVIII. povolil v kostelech s růžencovým oltářem či kaplí slavit první neděli v říjnu svátek svatého růžence, a ten byl později rozšířen na celou církev. Papež Pius X. přeložil jeho slavení na 7.10., název svátku byl změněn v r. 1960 do dnešní podoby: Panny Marie růžencové.

(Upraveno podle textu docenta Petra Kubína na webu apha.cz)

U nás, v kostele sv. Tomáše a Augustina na Malé Straně se vždy v neděli v 9,00 hodin – před českou mší svatou modlíme společně růženec.

Přijďte se také v průběhu měsíce října s námi modlitbu růžence pomodlit.

M.H.

Soneto a Cristo crucificado (Sv. Tereza z Avily)

Nehne mnou, Bože můj, abych Tě milovala,
nebe, jež od Tebe mám přislíbené,
ani to peklo, vší hrůzou naplněné,
abych Tě proto urážet přestala.

Ty, Pane, pohneš mnou, má duše uhlídala
vše, co jsi, na kříž přibité a potupené,
Tvé tělo pohne mnou, tak poraněné,
Tvá pohana a smrt mě k lásce povolala.

Pohne mnou, v posled, láska Tvá tak zcela,
že nebe nebýt, já bych tě milovala,
a pekla nebýt, bázní bych se chvěla.

Netřeba darů, abych jen Tebe chtěla,
vždyť i kdybych, v co doufám, nedoufala,
stejně jak nyní bych Tě v lásce měla.

Překlad Jana M.

**Zápis ze zasedání pastorační rady farnosti sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1,
uskutečněného dne 13.září 2017 v 19:30 hod. v refektáři kláštera**

Úvodní MODLITBA za zesnulého P. Antonia Rivase, OSA

-0-

V úvodu dnešního setkání PR P.Juan oznámil změny ve farnosti, které nastaly po odchodu zesnulého P.Antonia:

Změna ustanovení ve farnosti od 15.8.2017:

Administrátor farnosti:P. Juan Provecho, OSA.

Farní vikáři:P. William Faix, OSA (zodpovědný za anglicky mluvící v pražské arcidiecézi)

P. Jozef Ržonca, OSA (zodpovědný za španělsky mluvící v pražské arcidiecézi)

P. Isabello Carloman, OSA (pomoc P.Williamovi)

P. Imman Abellana, OSA (pro Filipínskou komunitu v Praze)

-Pastorační rada (dále jen PR) pokračuje dál ve stejném složení.

Vzhledem k nastalé situaci jsou též nově stanoveny

Nové úřední hodiny farní kanceláře: Pondělí: 10:00-11:30 (P.William, P.Jozef)

Čtvrtek: 18:30-19:30 (P.Juan)

Tyto důležité změny budou vyvěšeny na nástěnkách kostela a kláštera

Program dnešního setkání:

Cíl: JSME OTEVŘENÁ FARNOST: KAŽDÝ MÁ U NÁS MÍSTO A RADUJEME SE Z JEHO PŘÍTOMNOSTI

1) Utvoříme skupinu lidí, kteří budou mít na starost příchozí do našeho kostela (kontaktní osoby pro vznik skupin – viz též níže ad) Pastore 2017/2018)

2) Jako augustiniánská farnost se více seznámíme se sv.Augustinem - připravují se (P.Jozef) krátké texty ze sv. Augustina, které vždy v neděli každý obdrží, aby si je mohl v klidu doma přečíst a meditoval o nich

3) Modlíme se společně za kněžská a řeholní povolání (vždy ve středu večer bude mše za povolání a následně budou stanoveny dva večery pro „čas pro komunitu“: středa a neděle vždy po 18:00 hod., tj. po večerní mši svaté (např. vypnuté mobily, vlastní společný program...).

*

- Organizace práce na Malé Straně: po diskusi a vysvětlení obdržel P.Juan mandát, aby vyjednával-koordinoval činnosti (pastoraci) se zástupci – rektory jednotlivých kostelů ve farnosti na Malé Straně (Sv.Josef, P.Maria pod řetězem, P.Maria vítězná – Jezulátko, Sv.Kajetán) např. o časech začátků večerních mší svatých ve všedních dnech během týdne. Je třeba tuto záležitost sjednotit, aby bylo patrné, ve kterém malostranském kostele a kdy se koná večerní mše svatá. Např. u sv. Tomáše bývá účast na večerních mších velmi nízká...

- Pastore 2017/2018: P.Juan znovu zdůraznil, že bychom měli být otevřenou farností pro každého nově příchozího. Měla by vzniknout skupina lidí, kteří nově příchozí přivítají – jedná se o navázání na odkaz P.Antonia, který vždy každého nově příchozího vřele vítal...

Z toho vyplývá rozdělení funkcí ve farnosti (delegování na farníky):

Miloš Kopa s P. Juanem budou mít na starosti ministranty a mládež

Štěpánka Pěnkavová bude mít i nadále na starosti děti

Maria Trefná bude mít na starosti dospělé

Helena Kláková bude mít na starosti seniory (např. pomůže při zapisování – evidenci udělování svátosti pomazání nemocných)

Marie Hradecká bude mít na starosti i nadále charitu a znovu nastartuje pravidelné zapisování - přihlašování lektorů k čtení při liturgii a ke službě vaření kávy.

V této souvislosti P.William sdělil, že členové anglické komunity by rádi zajistili úpravu kuchyňky přiléhající k refektáři (je ve velmi žalostném stavu). PR vřele souhlasila.

-Kalendář 17/18 –bude uveden na webových stránkách. Např. náboženství dospělých bude nově v úterý

- plánuje se, aby jeden den v týdnu večer se konala adorace – je třeba prodiskutovat: kdy a v kolik hodin (úkol do příštího setkání PR)

-Pouť do Svaté Země – P.Antonio již začal vyjednávat s Miklastour a P.Juan navázal na předešlá jednání: předběžně se jedná o termín mezi 1.-8. květnem 2018. Bude zveřejněno- vyhlášeno a podle počtu přihlášených se bude dál jednat, plánuje se zájezd na týden.

*Různé:

* původně plánované úpravy v kostele sv.Tomáše nebyly památkáři povoleny. Jednalo se o vznik: 1) Adorační kaple s Nejsvětější svátostí, 2) nově pojedený vchod do kostela (skleněné dveře, aby bylo vidět do kostela) a eventuelně 3) nová zpovědní místnost

* do konce října t.r. budou opět navraceny na kůr (kde bude též opravena podlaha, která je staletími prošlapána) opravené varhany. Na listopad se připravuje slavnostní koncert

- v říjnu se uskuteční udělení svátosti pomazání nemocných (termín bude upřesněn)

- ve středu 13.12.2017 se v naší farnosti a kostele uskuteční „vizitace“ otce biskupa V. Malého, který bude též předsedat večerní mši svaté. Hojná účast farníků je žádána, po večerní mši svaté se otec biskup sejde se členy PR a ekonomické rady farnosti. (Poznámka: za zemřelou paní Elišku byl do ekonomické rady (dále jen ER) ustanoven pan Marek Svoboda). Zasedání ER bude v týdnu po 18.9.2017

- v adventu budou opět ranní Roráty a večerní mše nebudou – vyjma středy

DALŠÍ ZASEDÁNÍ PR SE USKUTEČNÍ V PONDĚLÍ 20. LISTOPADU 2017 V 19:30 V REFEKTÁŘI KLÁŠTERA

* Závěrečnou společnou modlitbu přednesl P.William

Zapsala: Marie Hradecká 14.9.2017

FARNÍ VÝLET

Zveme Vás na tradiční farní výlet, který se bude **konat již za týden 7. října 2017** tentokrát do okolí zámků Nelahozeves a Veltrusy, které jsou od sebe jen velmi blízko. V případě zájmu uskutečníme i jejich prohlídku, oba zámky budou otevřeny. V opačném případě se jen dostatečně, avšak nenáročně projdeme, například na zámku Veltrusy se nabízí procházka v parku anglického slohu, kde se nachází takové pamětihodnosti, jako např. pavilon Marie Terezie, ale mnohé další. Projdeme se daňčí oborou a spatříme kostel Narození sv. Jana Křtitele.

Na zámku Nelahozeves je potom možno spatřit Lobkowiczskou obrazárnu, nebo se v parku pokochat 50 druhy dřevin. V obci Nelahozeves je možno spatřit kostel sv. Ondřeje ze 14. století a samozřejmě památník Antonína Dvořáka, který se zde narodil a žil.

Trasa bude jen velmi nenáročná, tedy tentokrát vhodná i pro starší nebo malé děti.

Sraz v **sobotu 7. října v 8,10 na Masarykově nádraží**. Svačinu s sebou, ale bude možnost si ji i zakoupit či posedět v Zámecké restauraci a dát si něco na zub. Věříme, že účast bude hojnější, než byla v poslední době.

Pout' po stopách krásy a svatosti do Itálie II., 2. - 9. září 2017

Pout', kterou stejně jako vloni připravil převor augustiniánského kláštera na Starobrně P. Angelo Lemme, OSA společně s farníky, tentokrát přitáhla zájem 27 poutnic a poutníků převážně ze starobrněnské farnosti a z okolí Brna. Měli jsme před sebou několik tisíc kilometrů dlouhé putování třemi mikrobusey téměř až na jih Itálie.

Každý z nás, ať už to bylo devět manželských párů anebo jednotlivci, jsme vyrazili na pout' s nějakým očekáváním: oprostít se od starostí každodenního života, zažít něco nevšedního, s něčím se vyrovnat, v něčem se překonat, užít si křesťanské pospolitosti, něco nového se dozvědět nebo si splnit další nevyřčená přání. A také jsme odjížděli, jako praví následovníci sv. Augustina, s malým „domácím úkolem“; tj. vybaveni předem připraveným písemným pojednáním o světcích, chrámech, památkách UNESCO, městech a místech, která jsme plánovali během pouti navštívit. A to se ukázalo opravdu jako úžasný nápad pro vzájemné obohacení a jako zdroj sdílení mezi námi poutníky. Prosba o naši ochranu v nejstarším chrámu v západní Evropě zasvěceném svatému archanděli Michaelovi v Monte Sant Angelo, který jsme navštívili zkraje pouti, byla vyslyšena: nepostihlo nás nic zlého, ba ani zemětřesení, které hrozilo vloni. Také deštníky zůstaly na dně kufrů po celý čas.

Velmi silná pro nás byla setkání se světci přímo v místech, kde působili, a kde jsou uloženy i jejich ostatky: s kapucínským bratrem sv. Piem z Pietrelciny v San Giovanni Rotondo, se sv. Mikulášem z Bari v bazilice San Nicola v Bari, s nejznámější augustiniánskou světicí sv. Ritou v Cascii, s blahoslavenou Matkou Marií Terezou Fasce v bazilice sv. Rity v Cascii, se sv. Benediktem z Norcie, s další velkou augustiniánkou sv. Klárou z Montefalca, s klariskou sv. Klárou z Assisi anebo s charismatickým svatým Františkem z Assisi, přitažlivým pro nespočet věřících i nevěřících poutníků. Mnozí z nás jsme určitého světce nebo světic s úžasem teprve objevovali, jiní hlouběji prožívali již dříve poznané. Rozjímali jsme o tom, jak složitými životy s mnoha utrpeními a jejich trpělivým snášením, s jakou vyprahlostí srdce, s kolika pochybnostmi, ale s podivuhodně neúnavným hledáním cesty k Bohu došli až ke svatosti. A také jsme se mohli zamyslet nad tím, v čem si můžeme každý z nás vzít ze světců a světic příklad. Vždyť to byli lidé z masa a kostí jako my!

V řadě těchto posvátných míst nám bylo umožněno, díky diplomacii otce Angela, účastnit se mše svaté v češtině a setkat se s živým Ježíšem v Eucharistii. Každodenní zastávka v jiném chrámě Božím na mši svatou a přijímání svátosti Těla a Krve Páně nám, poutníkům, dodávaly velkou sílu, pospolitost a radostnost. Brněnští farníci, nutno vyzdvihnout, jsou velmi dobře sezpívání a liturgii obohacovali krásným zpěvem a hudbou za doprovodu varhan. Jak výstižně naše pocity vyjádřil už ve 13. století sv. František z Assisi ve své Závěti, kde říká: „Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, tady, i ve všech tvých kostelích na celém světě a chválíme tě...“.

A tato slova jsme se snažili uchopit ve své neuchopitelnosti zvláště při přejezdu Apenin v oblasti Umbrie ve střední Itálii, kterou vloni postihly dvě vlny ničivého zemětřesení v srpnu a v říjnu. Podél silnic, kudy jsme projížděli, stály polorozbořené a vysídlené osady a domky. Řada silnic byla stále neprůjezdná. V Norcii sv. Benedikta na nás padla pravá Boží bázeň z pomíjivosti všeho stvořeného. Přesně před rokem jsme totiž toto městečko zastihli v ponurém dešti sice sevřené strachem a obavami z dalších otřesů, ale s bazilikou sv. Benedikta, s kostelem a s domky v centru ještě stojícími. Co vidíme dnes: – město ruin a ticha, přerušovaného jen zvuky stavební či bourací techniky. Všude sítě z kovového lešení kolem zbytků zdí starobylého chrámu a kostela a dělníci, snažící se téměř o nemožné – obnovit Boží chrám a život v dříve prosperujícím městě s 5000

obyvateli. Jediné, co na náměstí ve středu města ještě trochu přežívá, je pár zbylých prodejen se známými uzeninami z Norcie, se sýry a vínem. Turisty však už pozoruhodné město zakladatele benediktinského řádu neláká.

Návštěvu smutné Norcie však střídá něco úchvatného. Vyjíždíme mikrobusey vysoko do hor mezi Norcii a Cascii s nádhernou vyhlídkou na Apeniny, a tam, s texty žalmů a myšlenek sv. Augustina, se rozptylujeme každý zvlášť do přírody, abychom mohli o samotě meditovat.

Člověk se ani nediví, že tato nádherná, ale chudá část střední Itálie dala světu tolik význačných a inspirujících světců. Pro některé z nás se tyto hodiny s plujícími mraky, závaný větru a s prodlužujícími se stíny staly prožitkovým vrcholem celé pouti. Pro další poutníky to pak byla pěší túra z Cascie do Roccaporeny a křížová cesta s působivými texty sv. Augustina na vápencový vrchol Scoglio, kam Rita v těžkostech svého života chodila rozjímat a na svoje obtíže prožívané dole pod kopcem v rodné Roccaporeně shlížela v modlitbách a v kontemplaci s Bohem.

Všichni jsme ocenili jedinečné přírodní i kulturní památky UNESCO – jeskyně Castellana – obrovský komplex domů a chodeb ve vápenci, starý 90 miliónů let, ale objevený teprve v roce 1938 na místě povrchové odpadkové jámy. Prošli jsme v úžasu tímto velkolepě vyzdobeným podzemním krasovým královstvím cestu dlouhou tři kilometry.

Další skvost pod záštitou UNESCO - půvabné městečko Alberobello - s ojedinělou architekturou domečků (trulli) složených bez malty a snadno rozebíratelných, anebo dech beroucí jeskynní město „sassi“ s přilehlým starobyklým městem Matera, jemuž hrozil ještě nedávno civilizační zánik, avšak nyní je znovu objevováno, restaurováno, a pro rok 2019 je dokonce zvoleno Evropským hlavním městem kultury.

Viděli jsme a zažili během této pouti mnohem více, než je na tomto místě možné vypsát. Co však bylo to nejcennější?

Jistě se nám s Boží pomocí podařilo každému z nás během osmidenní cesty vystoupit ze své „ulity“, podělit se o své starosti i radosti s druhými poutníky, přeměnit se v jednotnou skupinu lidí důvěřujících Bohu i bližnímu a stát se obohacením jeden pro druhého vzájemným sdílením. A to bylo, domnívám se, nejhlubším smyslem naší pouti. Ty nádherné památky v různých městech a přírodní skvosty byly jaksi bonusem navíc. Když jsme se nemohli odtrhnout poslední den od překrásných křesťanských mozaik ze 4. století v bazilice San Vitale v Ravenně, otec Angelo najednou někam odběhl a za chvíli nás už zval na mši svatou do blízkého kostela Santa Maria Maggiore, zcela prázdného a připraveného jakoby pro nás. V závěrečném požehnání nakonec řekl větu, která nás všechny zasáhla: „Obdivovali jsme během pouti tolik krásných věcí, ale největší krásou jsme my, naše srdce, v nichž teď – po přijímání - přebývá Boží milost.“

Díky, otče Angelo, za nádhernou duchovní - dalo by se říci až nadpozemskou pout' vnímanou skrze krásy Itálie. Za všechna překvapení, která jste pro nás s pomocí Boží během pouti přichystal. Ještě dlouho všichni ve svém nitru uslyšíme Váš častý pokyn s typickým gestem českou státní vlajčkou: „Andiamo!“ - „Jdeme dál!“

Díky, vám všem poutnicím a poutníkům, za setkání a za sdílení veškeré Boží krásy, se kterou jsme se během pouti setkali, ať vně či uvnitř.

Helena

Luthерово setkání s Biblií

Nelze přehlédnout, že 31. října 2017 to bude již 500 let od chvíle, kdy Martin Luther, augustiniánský mnich, přibil svých 95 tezí na bránu kostela ve Wittenbergu.

V tomto krátkém shrnutí chci poukázat na jeden formační aspekt, který se s ním nesl a přetvářel jeho celý život. Bylo to jeho osudové setkání s Biblií.

Martin Luther od roku 1501 studoval v Erfurtu *artes liberales* (filozofická studia) a získal titul bakaláře *Baccalaureus artium*. V univerzitní knihovně prvně četl Biblii a takto o tom píše: „Velmi se mi to líbilo a chtěl bych být tím šťastlivcem, který by jednou mohl tuto knihu vlastnit.“ 17. července 1505 dvaadvacetiletý Luther vstoupil do kláštera augustiniánů v Erfurtu. Klášter patřil mezi nejdůležitější v Sasku a Turingu, nabízel svá studia (*studium generale*) a měl na starosti katedru teologie v Erfurtu, založenou v roce 1392. Teologové jako Johannes Dorsten (+1481) a Johannes Paltz (+1511) byli jejími hlavními představiteli, významnými učiteli a vlivnými teology.

V řeholním životě augustiniánů koncem 15. století Písmo svaté zastávalo velmi důležitou úlohu. Samozřejmě, nejen co se týkalo společného čtení Písma, které probíhalo při každodenní modlitbě v choru nebo při společném stolování, jak bylo zvykem ve všech řeholích. Augustiniáni totiž poznali praxi soukromého čtení Bible, prostřednictvím čehož se snažili následovat vzor a duchovního Otce řehole svatého Augustina. Už ve 14. století Jordán ze Saska, který jako profesor teologie a později provinciál žil dlouho v klášteře v Erfurtu, odkazoval na příklad Otce řehole, který se podle něho neúnavně oddával čtení a studiu Svatého Písma. Pár desetiletí před vstupem Luthera do kláštera i generální představený Ambrož z Cori ve svém *Komentáři k Řeholi svatého Augustina* doporučoval a zdůrazňoval svým bratrům osobní čtení Bible. Psal: „Frequens... divinae Scripturae nobis debet esse lectio“ (Velmi často musíme číst Boží Písmo).

A navíc Stanovy řehole obsahovaly už od počátku nařízení svěřit novicům individuální čtení bible: „Novitius sanctam Scripturam avidè legat, devotè audiat et ardentè addiscat“ (Ať novic náruživě čte Svaté písmo, ať ho zbožně poslouchá a ať se ho velmi horlivě učí).

Toto ustanovení a nařízení bylo skutečně nezvyklé pro středověkou mentalitu. A že se to dost věrně zachovávalo v klášteře v Erfurtu, to dokazuje samotný Luther. Ještě i po 25 letech si pamatoval chvíli svého vstupu do kláštera, kdy mu byla přidělena Bible pro osobní používání. Byla vázaná v červené kůži. A sám Luther přiznává, že se tak vášnivě dal do čtení Bible, že v krátkém čase skutečně poznal a ovládal její obsah.

Ve svých *Tischreden* z roku 1538 napsal: „Když jsem vstoupil do kláštera, začal jsem číst Biblii a potom jsem ji četl znovu a ještě jednou.“ Takto duchovní prostředí augustiniánského kláštera v Erfurtu určitě přispělo Lutherovi, aby lépe poznával a miloval Biblii. Láska k Božímu slovu ho provázela a oduševňovala po celý jeho život. Cítil se proto v pohodě, když mu Johann von Staupitz nabídl vyučování Bible na univerzitě ve Wittenbergu. S velkým západem se věnoval této nové úloze. Mezi roky 1513 a 1515 si vybral pro své hodiny pro studenty *Knihu žalmů*, v letech 1515 - 1516 se věnoval na přednáškách *Listu Římanům*, v letech 1516 - 1517 *Listu Galaťanům* a *Listu Hebrejům* v letech 1517 - 1518. Tyto přednášky, které se nám zachovaly, vyjadřují bohaté přirozené nadání, náboženskou vášeň a nadšení plné fantazie. Musely určitě strhnout a zapůsobit na posluchače. Ale už na přednáškách k *Žalmům* se začíná vymezovat a rýsovat nová Lutherova teologie, která se v následujících letech rozvine stále více.

P. Juraj Pigula, OSA

Malý zázrak v Novém Údolí

23. září se u Stadelbauerova kříže v Novém Údolí na Šumavě sešla již po sedmé skupina poutníků. Každoročně tu společně prožívají malý zázrak - poutníci se scházejí v obci, která již neexistuje, u kříže, který místu vrátil pan Zdeněk Hudeček, který nechodí do žádného kostela a sebe považuje za nevěřícího.

Vesnička Nové Údolí byla zničena po válce, původní obyvatelé byli vystěhováni, domy zbořeny, kříž, který stával naproti domu Stadelbauerů zmizel beze stopy. Jen skupina stromů střežila tajemství místa, které bylo kdysi posvěcené.

Po roce 1989 se do místa železné opony pomalu vracel život. Spolek Pošumavská jízdní dráha začal postupně objevovat stopy po zaniklé obci a vracet místu jeho paměť.

Se svojí rodinou sem také putuje pan Zdeněk Hudeček, jenž vyrůstal v nedalekém Haidmuhle a se svými rodiči - jeho tatínek byl český celník - jezdíval za přáteli také do Nového Údolí.

Rodiče tatínka se z Haidmuhle museli odstěhovat v červnu 1937, Německo se připravovalo na okupaci pohraničí.

Rodina objevuje v malém muzeu, který Pošumavská jízdní dráha umístila ve starém vagóně, nejen fotografie tatínka jako malého chlapce, ale také rodičů tatínka a jeho sestry. A pak už se začne odvíjet cesta k malému zázraku.

Pan Hudeček vypráví o místě, které si velmi dobře z dětství pamatuje a které celý život nepřestal milovat. Vzpomene si také na kříž, jenž stával u cesty a jenž lze najít na dobových fotografiích. A věren své povaze začne hned jednat. Během roku má vše přichystané a s pomocí Martina Pavlička a dalších přátel staví nový kříž mezi skupinku stromů, které přes padesát let čekaly na svůj střed.

2. října 2011 na Svátek andělů strážných je nový kříž posvěcen Otcem Didakem Robertem Klučkou OFM, který se sem věrně vrací 6 let a shromažďuje jako dobrý pastýř všechny zatoulané ovce - během těchto let se tu postupně objevují rodáci, pamětníci a poutníci, jimž bolavý osud vyhnaných Němců není lhostejný. V den svěcení je tu také dcera Stadelbauerů, její poděkování směřující k panu Hudečkovi doprovází slzy a my okolo si jen těžko můžeme domýšlet, co všechno s těmi slzami odplouvá. S Otcem Didakem každoročně slouží mši i farář z Haidmuhle P. Alois Kaiser, vždy přivádí své farníky, mezi nimi i ty, co se tu kdysi narodili.

Letos Otce Didaka ve službě vystřídal Otec Dominik Valer OFM a všem ve svém kázání připomíná, že srdce lidská našťestí nejsou z kamene, a proto semena do nich vložená mohou jednoho dne přinést dobré ovoce. Kříž a společenství shromážděné kolem něj jsou toho důkazem.

Verše Jana Zahradníčka z básnické skladby Znamení moci uzavírají malou slavnost. A uprostřed nás je "Muž s očima dítěte /Nad dějinami. /Žehnající a bezbranný ... "

Uprostřed nás - poutníků stojí jediné znamení moci lásky, která v sobě rozpouští všechny křivdy. Opírajíc se o bolest, bolest překonává a vždy znovu a znovu nás pozvedá a říká : "Vstaň a jdi."

Alena Švejdová

Víš, že?...

* Ve čtvrtek 5.10. od 19:30 **modlitba Taizé** v kapli sv. Barbory.

* **Fotografie** z letních akcí farnosti budou k prohlédnutí na webu farnosti: www.augustiniani.cz

* Setkání **ekonomické rady farnosti rady** v pondělí 9.10. od 19:30 hodin

* Od tohoto měsíce budeme každého 22. v měsíci mít po mši sv. ve 12:15 a v 19 hodin pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

* **15. října** bude udělována v našem kostele při mši sv. v 9:30 hodin **svátost nemocných**. K této svátosti zveme věřící, kteří jsou nemocní (každého věku) a všechny, kteří dosáhli věku 65 let. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.

* **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz

* **Katecheze pro dospělé**: Setkání každý úterý v 19:30 v klášterním refektáři. Je to setkání určené k prohlubování poznatků křesťanského života. Všichni jsou vítáni.

* Na listopad se připravuje **seminář na téma Martina Luthera**. Více informací na webu: www.augustiniani.cz

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

* **Od úterý 3.10.** začíná práce na montáži opravených varhan v kostele. Počítá se se zahájením intonace na přelomu října a listopadu. Koncem listopadu by měly být varhany už funkční a připravené ke kolaudacím a slavnostnímu požehnání. Děkujeme všem dobrodincům. Příspěvek můžete ještě poslat na účet 1933818319/0800 s variabilním symbolem 1717. Více informací dodá Štěpán Svoboda

Mexická komunita v České republice Vás srdečně zve na “Kermés” (charitativní festival s mexickým jídlem a zábavou), který se bude konat 1. října 2017 ve 13:30 po španělské mši v zahradě kláštera Augustiniánů, v kostele Sv. Tomáše. Událost se koná na podporu komunit zasažených nedávnými zemětřeseními v Mexiku. Celý výtěžek akce bude určen pro nejtěživěji zasažená místa ve státě Oaxaca v Mexiku, pro zakoupení stavebního materiálu a jiných potřeb.

Modlitba za povolání do řádu augustiniánů

Modleme se k Pánu žně,
jenž volá muže a ženy, aby mu sloužili
v lásce.
(*Pauza pro tichou modlitbu*).
Všechna sláva a chvála Ti patří,
Bože pravdy, světlo našich srdcí,
vždyť Ty vedeš své lidi po cestách svatosti.

Pomoz těm, kdo jdou ve šlépějích
Augustinových,
aby Tě hledali vzájemnou láskou a uctíváním
a aby byli služebníky Církve coby vzory
k následování pro druhé.
Osviť muže a ženy,
aby viděli krásu společného života
v duchu svatého Augustina
a posiluj je v této službě tak,
aby dílo, jenž jsi v nich začal,
bylo přivedeno k naplnění.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen

Dobrou chuť!

Knedlíky

Nemám ráda knedlíky, ale chápu, že se musí někdy udělat. Kdysi jsem Vám dala recept na tenisáky k pečenému masu a dneska mám pro Vás recept na knedlíky k omáčkám. Každá kuchařka má svůj recept na knedlíky, ale asi stojí za to, jak mi bylo řečeno, zkusit něco nového.

Budeme potřebovat: 50 dkg polohrubé mouky, 1 vejce, asi ¼ litru mléka (záleží na tom, jak mouka bude mléko sát, těsto má být tužší), lžičku soli, ½ kostky droždí a 2-3 rohlíky nakrájené na kostičky (já dala 2 a půl).

Zaděláme těsto, je trochu tužší, rohlíky jsem tam vpracovávala rukou, posypeme trochou mouky, přikryjeme utěrkou a dáme kynout.

Po vykynutí rozdělíme na tři díly, v troše mouky utvoříme 3 šišky, znova přikryjeme utěrkou a dáme vařit osolenou vodu. Než začne vřít, tak knedlíky znova trochu nakynou, a dáváme je vařit do vroucí vody na 20-22 minut.

Po vyndání z vody je trochu propícháme, krájíme a podáváme.

Dobrou chuť. **Hanka**

My všichni máme podle tradice církve u sebe anděla, který nás chrání a dává nám vnímat různé věci. Nežádka máme pocit: »Neměl bych to dělat takto. To nejde. Buď obezřetný...« Je to hlas společníka, který nás doprovází na cestě. Buďme si jisti, že nás svými radami dovede k cíli našeho života, dopřejme proto sluchu jeho hlasu a nevzpouzejme se... Protože vzpouzení, snaha být nezávislí, je něco, co máme všichni. Je to tatáž pýcha, kterou měl náš otec Adam v pozemském ráji. Nevzpouzej se, drž se jeho rady.“

„Nikdo nejde sám a nikdo z nás si nesmí myslet, že je sám – pokračoval papež – protože je tu vždycky tento společník.“

„A nechceme-li naslouchat jeho radám, naslouchat jeho hlasu, jako bychom říkali: »Jdi pryč!«. Vyhánět tohoto společníka je nebezpečné, protože žádný muž či žena si nemůže poradit sám. Mohu radit někomu jinému, ale nikoli sám sobě. Radí mi Duch svatý, anděl mi radí. Proto jej potřebujeme. To není nějaká fantaskní nauka o andělech, nýbrž realita. Řekl to Ježíš, Bůh: »Hle, já posílám před tebou anděla, aby tě chránil na cestě« (Ex 23,20).“

„Položil bych dnes tuto otázku: jaký mám vztah ke svému andělu strážnému? Naslouchám mu? Říkám mu ráno »Dobrý den«? Říkám mu »Opatruj mne ve spánku«? Mluví s ním? Žádám jej o radu? On je po mém boku. Každý z nás si dnes může zodpovědět tuto otázku: jaký je vztah k tomuto andělovi, kterého Pán poslal, aby mne chránil a doprovázel na cestě, a který stále hledí na tvář nebeského Otce?“

Papež František

PASTORAČNÍ PRÁCE NA ROK 2017/2018 od 18.9.2017 do 15.6.2018

Pondělí:

18.30–19.30
Příprava na křest a biřmování dospělí – TAGASTE
19.30–21.00
Augustiniánská fraternita – REFEKTÁŘ

Úterý

17.00 –17.45
Modlitba k Božímu milosrdenství
17.50 –18.40
Výstav Nejsvětější svátosti
17.30–18.30
Angličtina dospělí (středně pokročilí) – REFEKTÁŘ
18.30–19.30
Španělština dospělí (středně pokročilí) – HIPPO
18.00–19.00
Španělština dospělí (konverzace) – KASICIAKO
19.35–20.35
Katecheze pro dospělé – REFEKTÁŘ
18.30–19.30
Bible study (angl.) / - TAGASTE

Středa

18.00–19.00
Adult Religious education (angl.) / - TAGASTE

Čtvrtek

18.15–19.15
Angličtina dospělí (pokročilí) – REFEKTÁŘ
19.30–20.30
Příprava na biřmování – TAGASTE
19.30
Modlitba Taizé (1. čtvrtek) – KAPLE SV. BARBORY
18.30–19.30
Španělština dospělí (začátečníci) – KASICIAKO

Pátek

15.00
Úklid kostela
18.05 Skupina mládeže – REFEKTÁŘ
18.05 Skupina adolescentů – KASICIAKO

Neděle

9.45–10.45 Religious education (angl.)
10.45–11.30 Náboženství pro děti – HIPPO

CONCIERTO DE LA HISPANIDAD CORAL SAN AGUSTÍN de MADRID

Director: Nicolás Oviedo

In memoriam P. Antonio Rivas OSA

Viernes, 13 de octubre de 2017 a las 19:00h.

Iglesia de Santo Tomás

Kostel sv. Tomáše

Josefská, 8

118.01 Praha 1

V. Klášterní pivobraní

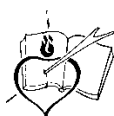

Pátek 20.10.2017

**Klášter sv. Tomáše, Josefská 8. Praha 1
16 -21 h**

**Přijďte ochutnat klášterní piva a poznat tradici
klášterních pivovarů**

www.augustiniani.cz

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2017

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky